

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jacobus 3:8

*...maar de tong kan geen mens bedwingen.
Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn.*

David vroeg al in Psalm 141 aan God dat Deze een wacht voor zijn lippen zou plaatsen: *Here, stel een wacht voor mijn mond, waak over de deuren van mijn lippen* (vers 3). Schijnbaar kende hij, net als Jacobus, het gevaar van wat de gekozen tekst laat zien de tong. Als er één lid is dat onnoemelijke schade teweeg kan brengen dan is het immers wel de tong. Wie kent niet uit ervaring de ontzettende spijt die je kunt hebben als je er, zonder na te denken, iets uitflapt. Het was eruit voordat je er erg in had. Je sprak vanuit 'een impuls'. Wat je zei was iets dat iemand enorm kwetste, pijn deed. Was dat de bedoeling? Hopelijk en meest waarschijnlijk niet.

Ik las ergens dat verbale communicatie, spreken, drie stadia kent: impuls, overwegen, spreken. Ongelukkigerwijs wordt dat tweede stadium door de meesten van ons maar al te vaak overgeslagen. Juist als christen is wat David in Psalm 141:3 zegt dan ook na te volgen.

Dat hij in deze uiterst serieus was, blijkt bijvoorbeeld in zijn door hem ongewilde confrontatie met koning Saul. Geen onvertogen woord kwam over de lippen van David en diens gevolg ook geen onbezonnen daad. Hij handelde vanuit zijn betrokkenheid op God. En juist in de genoemde problematiek was hij van één ding diep doordrongen: Saul was de gezalfde des Heren. Zelfs in de hemel wordt er nota bene door God zelf voor gewaakt niet vanuit impuls te spreken. Denk aan Diens confrontatie met satan in Zacharia 3 waar het gaat om Jozua en diens vuile klederen (vers 2).

Bij zonden van de tong denken we al snel en allereerst aan het fenomeen roddelen, maar uit de gegeven voorbeelden zien we dat het veel verder gaat. Met het in onze Nederlandse taal bekende zelfstandige naamwoord 'mondjegauw', waarmee iemand bedoeld wordt die vanuit impuls spreekt, wordt dus veel meer aangeduid. Jacobus geeft aan dat het hier gaat om een euvel dat door de mens niet kan worden bedwongen: maar de tong kan geen mens bedwingen. Het is om die reden dat David teruggrijpt op God en Hem vraagt een wacht voor zijn mond te plaatsen en te waken over de deuren van zijn lippen.

Wat we ons daarbij moeten voorstellen? Allereerst een afzien van eigen gelijk en inzicht, een aan God voorleggen van de situatie waarin of waarop gereageerd moet worden. Nieuwtestamenteisch betekent dit, vanuit de keuze van een sterven aan jezelf, een vanuit het geloof in praktijk brengen van de in 2 Petrus 1:6 genoemde 'zelfbeheersing'. Een eigenschap, die meer is dan een morele deugd als zodanig. De door Petrus genoemde zelfbeheersing rust namelijk in het geloof, in Jezus Christus zelf. Here wat wilt gij dat ik doen, zeggen, zal. Hoewel het gebed van David navolging verdient, mag duidelijk zijn dat ik ook zelf mijn verantwoordelijkheid hier heb te nemen. Wie het roer van een schip loslaat, is zelf de oorzaak van een misgaan. Vragen we dus om een wacht voor de mond een waken over de deuren van onze lippen.

Gebed

U doorgrond en kent ons Heer. U kent onze gesteldheid. Zijn we in U en Uw Woord geworteld of niet. Leven we naar Uw eis of op impuls. Dank voor wat Jacobus aan de orde stelt. Geef ons het verlangen voor wat het spreken aangaat te bidden en te handelen als David. Afzien van onszelf, opzien op U in welke situatie of bij welke confrontatie ook. Sterk ons geloof. Om Jezus wil, amen.